

§. ιβ'. Περσθέντες τούτων εὖτω, κατέβη-
 σου εἰς τὴν Σιδῶνα τῆς Φοινίκης, καὶ ἐμβάν-
 τες εἰς δύο τριήρεις, ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Ἑλ-
 λίδα, ἔχοντες καὶ ἓν πλοῖον φορτηγὸν πλήρες
 παντοίων ἀγαθῶν, ὡς εἶπεν ὁ Δαρεῖος. Περι-
 πλεύσαντες δὲ τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλά-
 δος, καὶ κατογράφαντες τὰ ἀνγκαιότερα μέρ-
 ρη, ἐπέρασαν εἰς τὰ Τάροντα τῆς Ἰταλίας,
 ὅπου ἐβασίλευε τότε ὁ Ἀρισοφιλίδης. Οὗτος
 οὐκ προειδοποιήσας ὑπὸ τοῦ Δημοκλήδους, ἔ-
 λαβε τὰ πηδάλια ἐκ τῶν πλοίων, ἐκράτησε
 καὶ αὐτοὺς ὡς κατασκόπους, καὶ ἐν τούτοις
 ἔφυγεν ὁ Δημοκλήδης εἰς τὴν Κρότωνα, τῆς
 πατρίδα αὐτοῦ. Τούτου δὲ γενομένου, ἀφή-
 κεν ὁ Ἀρισοφιλίδης τοὺς Πέρσας πάλιν ἐλευ-
 θέρους, ἔδωκε καὶ τὰ πηδάλια. Παραπλεύοντες
 δὲ ὕψερρον οἱ Πέρσαι, καὶ ζητοῦντες τὸν Δη-
 μοκλήδην, ἦλθον εἰς τὴν Κρότωνα, καὶ εὖρον
 αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τὸν ἔλαβον βιαίως.
 Τινὲς μὲν τῶν Κροτωνιατῶν, ἤθελον γὰρ τὸν
 ἀφήςωσι, φοβούμενοι τὴν δύναμιν τοῦ Δα-
 ρεῖου· ἄλλοι δὲ ἐναντιούμενοι, ἔτυπτον τοὺς
 Πέρσας μετὰ ξύλων, καὶ κατὰ τινας, ἔλαβον
 καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτῶν. Τέλος δὲ ἐκράτησαν

οἱ Κροτωνιάται τὸν Δημόκην, καὶ τὸ φορητὸν πλοῖον· οἱ δὲ Πέρσαι συνέχωρησαν φοβερίζουτες. Ὁ δὲ Δημόκης παρήγγειλε νὰ εἰποῦν ταῦτα μόνον πρὸς τὸν Δαρείου, ὅτι λαμβάνει γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ Μίλωνος τοῦ διαδοῦτου ἀθλητοῦ· ἐπειδὴ τὸ ὄνομα τοῦ Μίλωνος ἦτον μέγα καὶ διαβόητον καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν· ἵνα δείξῃ, ὅτι εἶναι ἐπισημότερος εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, παρά εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Δαρείου. Ἐπειτα κατώρθωσε τῷ ὄντι τὸν γάμον τοῦτον μετ' ὀλίγου πολλῶν χρημάτων.

δ. ις'. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Πέρσαι ἐπέστρεψον εἰς τὴν Ἀσίαν, μὴ ὄντες ἱκανοί, νὰ κατασκοπεύσωσιν ἄνευ ὁδηγοῦ, καὶ ἐξέπεσον εἰς τὴν Ἰαπυγίαν τῆς Ἰταλίας, ἔνθα ἐκράτησαν αὐτοὺς οἱ ἐγχώριοι. Ταυτίνους δέ τις Τίλλος καλούμενος, ἐξόριστος ὢν ἐκεῖ, ἠλευθέρωσεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν Περσίαν. Ὁ δὲ Δαρείος ὑπεσχέθη αὐτῷ, ὅτι θέλει, διὰ ταύτην τὴν χάριν, καὶ ἐκεῖνος ἐξήγησε τὴν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ κἀθοδόν, λέγων μάλις, νὰ μὴ σείλῃ σόλον καὶ συνταράξῃ τὴν Ἑλλάδα δι' αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ προ-

ράξῃ τοὺς Κινιδίους, φίλους οὖτας τῶν Τα-
 ραντιῶν, νὰ κατορθώσῃσι τοῦτο. Ἐγίνετα
 μὲν οὕτω τὸ πρᾶγμα κατὰ τὴν ζήτησιν αὐ-
 τοῦ, ἀλλ' οἱ Ταραντινοὶ δὲν τὸν ἐδέχθησαν,
 καὶ οἱ Κινιδεῖς δὲν ἦσαν ἱκανοί; νὰ τοὺς βιά-
 σωσιν. Οὕτω τοίνυν οἱ Πέρσαι ἤλθον πρῶ-
 τοι εἰς τὴν Ἑλλάδα κατάσκοποι, διὰ πολιτι-
 κοὺς σκοποὺς.

§. ζ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐψυχράνθη ἡ περὶ
 τῆς Ἑλλάδος προθυμία τοῦ Δαρείου, καὶ ἐκυ-
 ρίευσεν τὴν Σάμον μόνον διὰ τὴν ἐξῆς αἰτίαν.
 Ὅτι ἐστράτευεν ὁ Καμβύσης εἰς τὴν Αἴγυπτον,
 ὁ Δαρειὸς ἦτον δορυφόρος αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῇ
 ἐκστρατείᾳ ταύτῃ ἦσαν καὶ πολλοὶ Ἕλληνας,
 ἄλλοι μὲν στρατιῶται, ὡς εἴρηται, ἄλλοι δὲ
 ἔμποροι, καὶ ἄλλοι περιηγηταί, ἐξ ὧν ἦτον καὶ ὁ
 Συλοσῶν ἀδελφὸς τοῦ ῥηθέντος τυράννου τῶν
 Σαμίων Πολυκράτους, ἐξωρισμένος ὧν ἐκ τῆς
 Σάμου ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τότε. Οὗτος
 τοίνυν ἠγόρασεν ἐν φόρεμα εἰς τὴν Μέμφιν,
 ὅπερ ἰδῶν ὁ Δαρειὸς, ἐζήτησε νὰ τὸ ἀγοράσῃ
 παρ' αὐτοῦ. Ἰδῶν δὲ ὁ Συλοσῶν τὸν πόθον
 αὐτοῦ πρὸς τὸ φόρεμα, ἔδωκεν αὐτὸ δωρεάν
 καὶ τὸ ἐδέχθη εὐμενέστατα ὁ Δαρειὸς. Ἀκούσας

δι' ὑπεροχὴν ὁ Σουλῶν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ Δαρεῖος
 ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Περσίας, ἔρχεται πρὸς
 αὐτὸν, καὶ ζητεῖ τὴν τυραννίαν τῆς Σάμου. Ἐ-
 γίνετο δὲ τύραννος τῆς Σάμου τις Μαιάνδριος
 κολυμβητὴς μετὰ τὸν Πολυκράτην. Ἐπεμψε
 τοῖσιν ὁ Δαρεῖος τὸν στρατηγὸν Ὀτάνην, καὶ
 διώξῃ τὸν Μαιάνδριον (α), καὶ κατὰ κράτος
 τύραννον τὸν Σουλῶντα. Συνέβη δὲ ἐναντίωσις
 μεγάλη, καὶ ἐπιβουλὴ μάλιστα τοῦ Μαιανδρίου,
 καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Χαριλάου κατὰ Περσῶν,
 ὥστε οἱ Πέρσαι ὑπερτερήσαντες, ἔσφαξαν σχε-
 δὸν πάντας τοὺς Σαμίους, καὶ οὕτω κατέστη-
 σαν τύραννος τὸν Σουλῶντα. Ὁ δὲ Μαιάνδρι-
 ος ἔφυγεν εἰς τὴν Σπάρτην.

§. ιη'. Ἐν ταῖσιν ταύταις ἡ πρώτη ἐπιχεί-
 ρησις καὶ κατορθῶσις τοῦ Δαρείου. Ἐν ταύταις
 δὲ ἀπεσάτησεν ἡ Βαβυλῶνα, καὶ πολιορκήσας
 ἐκυρίευσεν αὐτὴν διὰ τοῦ στρατηγήματος τοῦ
 Νωπύρου (β). Μετὰ δὲ ταῦτα παρεσκεύαζε
 τὴν κατὰ τῶν Σκυθῶν ἐκστρατείαν· ἐπειδὴ ἐ-
 φώρμησαν οἱ Σκύθαι πρότερον εἰς τὴν Ἀσίαν,

(α) Πρ. Χρ. 513.

(β) Πρ. Χρ. 514.

και ἔπραξαν πολλὰ κακὰ, ἐκράτησαν και τὴν
 Μηδίαν εἰκοσιοκτὺ χρόνους. Τότε δὲ ἦσαν
 τύραννοι εἰς πάσας τὰς πόλεις τῆς Ἰωνίας,
 Ἄϊολίδης, τῶν υἱῶν, καὶ λοιπῶν Ἑλληνικῶν
 ἀποικειῶν, ὑποτελεῖς τῆς Περσίας, καὶ ὑπὸ
 τῶν Περσῶν ἐπιρασιζόμενοι, καὶ κερτιόμε-
 νοι, ἢ δωκόμενοι, ὅτε εἶν ἐφαίνοντο δοῦλοι
 πικροί. Ἡλαβί τοῦτον καὶ τοὺς τυράννους τοῦ-
 τους πάντας εἰς τὴν ἐστρατείον, καὶ μάλι-
 ρα ὁ εὐλας αὐτοῦ ὁ ναυτικὸς ἐξ Ἰσακασίων
 πλοίων συνιστάμενος, ἦτον ὅλος Ἑλληνικός,
 καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διοικούμενος. Ἐπιση-
 μότεροι δὲ τῶν τυράννων τούτων καὶ ὑπάρ-
 χων ἦσαν οἱ ἐξῆς· Ἰστιαῖος ὁ τύραννος τῆς
 Μιλήτου· Στράτις τῆς Λέου· Αἰγάκης τῆς Σά-
 μου, υἱὸς τοῦ ῥηθίντου Συλοσσάντου· Ἀριστο-
 γόρας τῆς Κύμης· Λασδαμάς τῶν Φωκείων·
 Μιλτιάδης τῆς ἐν Θρόκη Λερτουήσου· Δάφ-
 νις τῆς Ἀϋθίου· Ἰπποκλῆς τῆς Λαμψάκου·
 Ἡρόφαντος τοῦ Παρίου· Μητροδωρος τῆς
 Πραικονήσου· Ἀριστογόρας τῆς Κυζίου, καὶ
 ὁ Ἄριτων τοῦ Βυζαντίου. Ὁ Μιλτιάδης δὲν
 ἦτον ὑποτελής αὐτοῦ, ἀλλὰ γείτην ὦν, ἐ-
 κράτεισεν ἐξ ἀνάγκης. Τούτους οὖν τοὺς τυ-

ρέοντες πάντας τῆς ἐκστρατείας τῆς ἐνομα-
 ζει καὶ τοῦ Ἰωάννου ὁ Ἡρόδοτος· ἐπειδὴ οἱ ἰω-
 νναῖοι ἦσαν ἐπιστημώτεροι πάντων, καὶ ἰσχυρώτε-
 ροι, καὶ μάλιστα ὁ τύροννας αὐτῶν Ἰσραήλ
 ἦτον ἐν μεγάλῃ τιμῇ παρὰ Δαρείῳ.

§. 13. Ἰούλιον οὖν πάντων παρασκευα-
 σθέντων, κατέβηκεν ὁ Δαρείος μετὰ τὸ πεζὸν
 στρατεύμα πρὸς τὸν Βόσπορον· ὁ δὲ στόλος ἀ-
 νείδαινε πρὸς τὸν Ἐυξείνου Πόντον. Τότε ἐγε-
 γρήθη τὸν Βόσπορον ὁ Ἀρχιτέκτων Μαυδρο-
 κλής ὁ Σάμιος, καὶ ἐπέρασε τὸ πεζὸν στρα-
 τεύμα ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Θράκην· ἐ-
 πειδὴ οἱ Σκύθαι ἐκεῖνοι ἦσαν ἀνωθεν τοῦ Ἰ-
 σρου, καὶ πρὸς οὐσμὰς τοῦ Ἐυξείνου Πόν-
 του, κατὰ τὴν νῦν Βασαραβίαν, καὶ ἀνωθεν
 αὐτῆς πρὸς τὴν Ταυρικὴν, μέχρι τῆς Μαιώ-
 τιδος λίμνης ἐκτείνόμενοι. Ἐκείθεν δὲ αὐτὸς
 μὲν ἀνείδαινε πρὸς τὸν Ἰσρον μετὰ ἑπτακιστῆς
 χιλιάδας στρατεύμα πεζῶν· τοὺς δὲ Ἕλληνας
 παρήγγειλε, νὰ πλεύσῃσι μετὰ τὸν στόλον μέ-
 γροι τοῦ Ἰσρου, καὶ ἐκεῖ νὰ γεφυρώσῃσι τὸν
 Ἰσρον, καὶ νὰ τὸν προσμένῃσιν. Ἐλθὼν τοί-
 ους ἐκεῖ, καὶ εὐρών τὴν γέφυραν ἐτοιμῆν, διε-
 βίβασε τὸ στρατεύμα· ἔπειτα εἶπε πρὸς τοὺς

Ἕλληνας, νὰ λύσῃσι τὴν γέφυραν, νὰ ἀρήσασσι τὸν σῶλον, καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι μετ' ὅλων τῶν στρατευμάτων τοῦ σῶλου. Ἀλλ' ὁ Κῶης στρατηγὸς τῶν Μιτυληναίων εἶπεν, ὅτι δεῖν εἶναι καλόν, νὰ λύσῃσι τὴν γέφυραν, λίγων καὶ τοὺς λόγους, καὶ εὐέλθη τὴν γυνάμην αὐτοῦ· εὐχαρίστως ὁ Δαρείος, ὑποσχόμενος καὶ πολλὰς ἀμοιβὰς διὰ ταύτην τὴν ὑρέσιμον συμβουλήν.

Παραγγέλλει τοίνυν, νὰ φυλάττωσιν οἱ Ἕλληνες τὴν γέφυραν μέγροις ἐξήκοντα ἡμερῶν, καὶ ἂν δεῖν ἐπιτρέβῃ ἕως τότε, νὰ λύσωσιν αὐτήν, καὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν· ἔπειτα ἐστράτευσε πρὸς τὴν Σκυθίαν.

§. κ'. Ἐπειδὴ δὲ ἀνείδη μέγροι τῆς Μαιώτιδος λίμνης, διώκον τοὺς Σκύθας, καὶ περιπλανώμενος, ὡς εἶπεν εἴθερον, νὰ τὸν ἐλακτύωσι βαθυτέρου, εἰς εἰρήμους τόπους, καὶ διέτριψεν ὑπὲρ τὰς ἐξήκοντα ἡμέρας, ἔπειτα ἀναγκασθεὶς, ἐπέστρεψε κακῶς ἔχων, ἔπεμψαν οἱ Σκύθαι πρότερον πρὸς τοὺς Ἕλληνας, παρακινουῦντες αὐτοὺς, νὰ λύσῃσι τὴν γέφυραν. Δεῖν εἶναι ἀπίστια, Ἕλληνες, εἰλεγον, οὔτε ἀδικία, οὔτε κατηγορία, κατὰ τὴν παραγγελίαν αὐτοῦ· ἀλλὰ λύσατε τὴν γέφυραν, καὶ φύγετε.

τε, ἵνα ἐλευθέρωθῆτε καὶ ἐσεῖς ἐκ τῆς τυραν-
 νίας αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἡμεῖς ἠλευθέρωθμεν, ἔ-
 χομεν σὺν καὶ οὐὰ χεῖρας, ἄν λύσῃτε τὴν
 γέφυραν. Ἵσας εἶπεν ὁ Μιλτιάδης, ὅτι εἶναι
 περίστασις ἀνομιᾶς, νὰ ἐλευθέρωσῃ τὴν Ἰω-
 νίαν, καὶ τὰς ἄλλας Ἑλληνικὰς πόλεις, καὶ
 ἐπειτλήσαν πάντες, ἐκτὸς τοῦ Ἰσίου. Ὁυ-
 τος γὰρ ἔλεγεν, ὅτι ἡμεῖς εἰσεθα τυράννοι
 ὑπὸ τὴν ὑπεράσπιν τοῦ Δαρίου· καὶ ἄν λεί-
 ψῃ ἐκεῖνος πίπτομεν καὶ ἡμεῖς. Ὄθεν μετε-
 βλήθη ἡ γνώμη πάντων, ἐκτὸς τοῦ Μιλτιά-
 δου, καὶ ὑπερίσχυσαν οἱ πολλοί. Ἐπειδὴ ὁμως
 οἱ Σκύθαι εἰέλκοντο παρακαλοῦντες, ὑπεσχέθη-
 σον, καὶ ἔλυσαν μέρος τῆς γεφύρας, ἕως οὗ
 ἐπίστευσαν ἐκεῖνοι καὶ συνέχοντο. Ὅτε δὲ
 ἔρθασαν οἱ Πέρσαι τὴν νύκτα ἠμιθάνεις ὑπὸ
 τοῦ κόπου, φόβου καὶ λιμοῦ, ἔξευξεν ὁ Ἰ-
 σίαιος εὐθύς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ διέδησαν.
 Ὄθεν εἶπον οἱ Σκύθαι τοὺς Ἰωνας τότε ἀν-
 θράποδα χρησά και ἄδρασα. Ἐν ταύτῃ τῇ δυ-
 συγῇ ἐκροατεία ἐπεμψαν οἱ Σκύθαι πρὸς τὸν
 Δαρίον τὰ σῆμαλα ἐκεῖνα, τὸν βάραχον,
 τὰ βέλη, καὶ τὰ λοιπά.

ς. κα'. Καταβαίνων δὲ ἐκεῖθεν διὰ τῆς
 Θράκης, ἦλθεν εἰς τὴν Σησῶν, καὶ ἀρῆκεν
 ἐκεῖ τὸν Μεγάβαζον με' ὀγδωήκοντα χιλιάδας
 σρότευμα, ἵνα κυριεύσῃ τὴν Θράκην, καὶ δο-
 κμάσῃ τὴν δύναμιν, καὶ τὰ φρονήματα τῶν
 Ἑλλήνων, καὶ εὐκολύνη καὶ τὴν πρὸς τὴν
 Ἑλλάδα οἰσθασιν· ἔπειτα αὐτὸς ἐπέρασεν
 εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐνομιζέτο δὲ ἄξιος ἀνθρώπος
 ὁ Μεγάβαζος, εἶχε καὶ πολλὴν τιμὴν καὶ ὑ-
 πόληψιν παρὰ Δαρείῳ, ὥς ἀνορίζοντος ποτὲ
 ῥοιᾶν τοῦ Δαρείου, ἠρώτησεν ὁ Ἀρτάβαζος,
 τί θέλει καὶ ἔχη τόσον πλήθος, ὅσοι εἶναι οἱ
 κόκκοι τῆς ῥοιᾶς· καὶ ἐκεῖνος εἶπε, προκρί-
 νει τόσους Μεγαβάζους, παρὰ τὴν Ἑλλάδα
 ὑπήκουσιν· ὡς λέγουσιν ἄλλοι καὶ περὶ τοῦ Ἰω-
 πύρου. Οὗτος ὁ Μεγάβαζος ἐλθὼν ποτὲ εἰς
 τὸ Βυζάντιον, καὶ μαθὼν, ὅτι οἱ Χαλκηδό-
 νιοι ἐκτίσαν τὴν Χαλκηδῶνα, δεκάεπτα χρόνων
 πρότερον τῶν Βυζαντίων, εἶπεν, ὅτι ἦσαν
 τυφλοί· διέτι δὲν εἶδον τὸν κάλλιστον τόπον
 τοῦ Βυζαντίου, καὶ κτίσωσιν ἐκεῖ πόλιν.

ς. κβ'. Κατὰ τούτους δὲ τοὺς χρόνους
 ἐπεμψαν οἱ Πέρσαι καὶ ἐκ τῆς Αἰγύπτου σρά-
 τευμα εἰς τὴν Κυρηναϊκὴν, διὰ τὴν ἐξῆς αἰ-

τίαν. Ἐν τῇ πόλει τῆς Κυρηναϊκῆς, Βάρκη
 καλουμένη, ἑβασίλευέ τις Ἀρκεσίλαος υἱὸς
 Βάττου τοῦ Χλωροῦ καλουμένου καὶ τῆς Φε-
 ρετίμης, ὅς τις ὑπέταξε πρότερον τὴν Κυρή-
 νην ὑπὸ τοῦ Καμβύσην εἰς δουλείαν φόρου.
 Ἰσχυρὸν δὲ ἐφρόντισαν αὐτὸν οἱ Βαρκαῖοι. Ὄθεν ἡ
 Φερετίμη ἐλθοῦσα εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐζήτησε βοή-
 θειαν, νὰ ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Πεισθεὶς
 οὖν ὁ Ἀρυάδης, ἑπαρχὸς τῆς Αἴγυπτος, ἐπεμψε
 στρατιὰν μεγάλην, κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν, ἵ-
 να δοκιμάσῃ μάλις, νὰ ὑποτάξῃ τὴν Λυ-
 βίαν μὲ τὴν πρόφασιν ταύτην, καὶ οὐχὶ διὰ
 τοὺς Βαρκαίους μόνον. Στρατηγούς δὲ ἐπεμψε
 τοῦ μὲν πεζοῦ τὸν Ἀμμασιον, τοῦ δὲ ἑόλου
 τὸν Βάδριον. Οὗτοι τοίνυν πολιτορχήσαντες τὴν
 Βάρκην ἐννέα μῆνας ἀνωφελῶς, ἐξηπάτησαν
 τοὺς Βαρκαίους μὲ ὄρκους ψευθεῖς εἰς εἰρή-
 νην, καὶ οὕτως ἔλαβον τὴν πόλιν· καὶ τοὺς
 μὲν αἰτίους τοῦ φόρου ὀνεισκολόπισεν ἡ Φερε-
 τίμη πάντα κίχλην τοῦ τείχους τῆς πόλεως·
 ῥόψασα δὲ καὶ τοὺς μαζοὺς τῶν γυναικῶν αὐ-
 τῶν, ἐκρέμασε καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ τείχος.
 τοὺς δὲ λοιποὺς ἔδωκεν αἰχμαλώτους εἰς τοὺς
 Πέρσας. Τὴν δὲ πόλιν παρέδωκεν εἰς τοὺς

ἀπογόνους τοῦ Βάττου τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς,
καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀναιτίους τοῦ φόνου. Οἱ
δὲ Πέρσαι ἤθελον νὰ λεηλατήσωσι καὶ τὴν
Κυρήνην, καὶ σχεδὼν ἐπολιόρκησαν αὐτήν·
ἀλλ' ἦλθε προσαγὴ, νὰ ἐπιςρήψωσι (α). Τοιαῦ-
τα τοῖσι, ἦσαν τὰ αἷτια, καὶ τοιαῦτα δακι-
μαὶ τῶν Περσῶν ἐγένοντο κατ' Ἑλλήνων μέ-
χρι τοῦ δε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἐπιχειρήσεις πρώτη τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλ-
λάδος, καὶ στρατηγός, ὁ Μεγάβαζος.

§. α'. Ἀρξάμενος τοίουν ὁ Μεγάβαζος νὰ
ὑποτάτῃ εἰς δουλείαν τὰς πόλεις τῆς Θρά-
κης, ὅσαι δὲν ἐμῆδισον, πρῶτον μὲν ὑπέταξε
τοὺς Περιηθίους, κεκακωμένους ὄντας καὶ ἀ-
δυνάτους· ἐπειδὴ ἐπολέμουν πρότερον μὲ τοὺς
Παίονας Ἑ. πῆθεν δὲ εἰσβαλὼν εἰς τὰ εὐδότε-
ρα, καταστρέφων πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαν πόλιν,

(α) Ἡρόδοτ. Α΄. Β΄. Γ΄. Δ΄.

ὑπέταξε τὰ παραθαλάσσια τῆς Θράκης. Ὁ
 δὲ Δαρεῖος ἐλθὼν εἰς τὰς Σάρδεις, διέτριβεν
 ἐκεῖ, προσμένων τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπι-
 χειρήσεως. Ἐνθυμηθεῖς δὲ τὴν συμβουλὴν τοῦ
 Κίωου, καὶ τὴν εὐεργεσίαν τοῦ Ἰσιαίου, τὸν
 μὲν Κίωην κατέσχευε τύραννον τῶν Μιτυλη-
 ναίων, τῷ δὲ Ἰσιαίῳ ἔδωκε τὴν Μύρκιον
 χώραν τῶν Ἠδωνῶν τῆς Θράκης, κατὰ τὴν
 ζήτησιν αὐτῶν. Ὄθιεν ὁ Ἰσιαῖος ἀρῆκεν εἰς
 τὴν Μίλητον ἐπίτροπον τὸν Ἀρισαγόραν·
 αὐτὸς δὲ ἐλθὼν εἰς τὴν Θράκην, διέτριβεν ἐ-
 κεί, κτίζων φρούρια καὶ ὀχυρώματα εἰς τὴν
 ῥηθείσαν χώραν. Δύο δὲ ἀδελφοὶ ἐπίσημοι τῆς
 Παιονίας, ἐπιθυμοῦντες τὴν τυραννίαν τῶν
 Παίωνων, ἤλθον εἰς τὰς Σάρδεις πρὸς τοῦ Δα-
 ρεῖου, ζητοῦντες βοήθειαν, ἔχοντες καὶ τὴν
 ἀδελφὴν αὐτῶν, εὐμεγέθη καὶ πάγκαλον οὖ-
 σαν. Ἐν ᾧ δὲ ἐκάθητο ὁ Δαρεῖος ἔξω, συσ-
 κευάζουσαν αὐτήν, εὐάφην πρὸς αὐτὸν, ἔχου-
 σα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑδρίαν, ἵνα λάβῃ ἐκ
 τῆς πηγῆς ὕδωρ· ἐλκύουσα διὰ τοῦ βρα-
 χίονος τοῦ Ἰππου, ἵνα ποτίσῃ αὐτὸν· καὶ δι-
 ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν κλώθουσα λίνον. Τοῦ-
 το τοῖνον ἰδὼν ὁ Δαρεῖος, καὶ θαυμάσας,

• C

ἐκέλευσε, νὰ φέρωσιν αὐτὴν πρὸς αὐτόν· ἦλθον δὲ ἅμα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς, καὶ ἐρωτηθέντες τίνες ἦσαν, Παῖονες εἶπον. Πάλιν δὲ ἐρωτηθέντες, ὅποιοι εἶναι, καὶ ποῦ κατοικοῦσιν οἱ Παῖονες· καὶ ἂν ὅλαι αἱ γυναῖκες αὐτῶν εἶναι οὕτως ἐργατικάι, καὶ τί ζητοῦσιν αὐτοὶ ἐκεῖ· ἀπεκρίθησαν, ὅτι κατοικοῦσι παρὰ τὸν Στρυμόνα ποταμὸν, καὶ αἱ γυναῖκες εἶναι ἅπασαι ὅμοια, καὶ αὐτοὶ ἦλθον νὰ ὑποταγῶσιν εἰς αὐτόν. Ταῦτα δὲ ἀκούσας Ὀδάρειος, ἐπεμψε προσαγὴν πρὸς τὸν Μεγάβαζον (α), νὰ περάσῃ ὅλους τοὺς Παίονας εἰς τὴν Ἀσίαν σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις.

§. β'. Ταύτην τοίνυν τὴν προσαγὴν λαβὼν ὁ Μεγάβαζος, λαμβάνει ὁ δηγούς, καὶ ἐρατεύει εἰς τὴν Παιονίαν. Μαθόντες δὲ τοῦτο οἱ Παῖονες, ἐξῆλθον πάντες εἰς ἀντίστασιν πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης. Ἦτον ὅμως καὶ ἄλλη ὁδὸς ἀνωτέρω. Ταύτην τὴν ὁδὸν μαθόντες παρὰ τῶν κατασκόπων οἱ Πέρσαι, καὶ ἀκούσαντες, ὅτι οἱ Παῖονες ἐςράτευσαν πρὸς τὴν θάλασσαν, εἰσέβαλον ἐκείθεν, καὶ κατέ-

(α) Πρ. Σρ. 502.

λαβόν ἐρήμους τὰς πόλεις. Οἱ δὲ Παῖονες ἀ-
 κούσαντες τὴν ἄλωσιν τῶν πόλεων, καὶ τῶν
 γυναικῶν καὶ τέκνων αὐτῶν, περιδρόμησαν καὶ
 αὐτοί. "Οὕτω τοίνυν ἐδουλώθησαν οἱ Σιροπαί-
 οντες καλούμενοι, οἱ Παίοπλαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι
 ἦσαν μέχρι τῆς Πρασιάδος λίμνης, καὶ μετε-
 κομισθήσαν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐδοκίμασε μὲν ὁ
 Μεγάβαζος, νὰ ὑποτάξῃ καὶ τοὺς Δείδηρας,
 Ἀγροῦνας, Ὀδομάντους, καὶ πάντας τοὺς πε-
 ρὶ τὸ Πάγαιον ὄρος, καὶ κατὰ τὴν Πρασιάδα
 λίμνην οἰκούντας, ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθη.

§. γ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔπεμψε πρὸς τὸν
 Ἀμύνταν βασιλῆα τῶν Μακεδόνων ἑπτὰ πρέ-
 σβεις τοὺς ἐπισημοτάτους τῶν Περσῶν, ἵνα
 ζητήσωσι γῆν καὶ ὕδωρ οἶνον, ὑποταγῆν.
 Ὡς οἱ Πέρσαι ἐζήτησαν τοιαῦτα σύμβολα ὑπο-
 ταγῆς, κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἀ-
 μύντας βλέπων τὸν Μεγάβαζον εἰς τὰ σύνορα
 αὐτοῦ, ἔχοντα δύναμιν τοσαύτην, καὶ φοβη-
 θείς, ὑπεσχέθη, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς δεῖ-
 πνον πολυτελεῆς καὶ μεγαλοπρεπές. Μετὰ δὲ
 τὸ δεῖπνον, ὅτε ἔπινον ἔτι, εἶπέ τις τούτων,
 νὰ φέρωσι καὶ γυναῖκας εἰς τὴν τράπεζαν κα-
 τὰ τὴν Περσικὴν συνήθειαν, καὶ εἰδέχθη καὶ

τοῦτα ὁ Ἀμύντας. Ἐκάθησαν δὲ αἱ γυναῖκες
 ἀπεναντίον αὐτῶν. Οἱ δὲ Πέρσαι ἰδόντες γυναῖ-
 κας εὐειδεσάτας, εἶπον πρὸς τὸν Ἀμύνταν. Κα-
 λήτερον ἦεν νὰ μὴ ἔλθωσιν αἱ γυναῖκες, πα-
 ρὰ νὰ καθῶνται ἀπεναντίον, καὶ νὰ προξυνοῦν
 ταραχὴν εἰς τὰ ὄμματα αὐτῶν. Ἐδέχθη καὶ τοῦ-
 το ὁ Ἀμύντας, καὶ ἐκάθησαν αἱ γυναῖκες πλη-
 οῖον αὐτῶν. Καὶ τότε ἤρξαντο ἀτακτεῖν καὶ βαρ-
 βαρίζειν ἀναφανδὸν οἱ Πέρσαι, ψαύοντες τοὺς
 μασοὺς, καὶ φιλεῖν τὰς γυναῖκας. Ὁ Ἀμύντας
 ὁμως εἰδέχετο καὶ ταῦτα. Ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ
 Ἀλέξανδρος, νεανίας ἔτι ὢν, καὶ πλήρης γυν-
 ναιότητος, τόλμης καὶ φιλοτιμίας, δὲν ὑπέ-
 φερε ταύτην τὴν δουλοπρεπῆ κατασχύνην. Ὅθεν
 εἶπε πρὸς τὸν Ἀμύνταν, νὰ ἀπέλθῃ, ἵνα κοι-
 μηθῇ, καὶ αὐτὸς φρουτίζει διὰ τὴν λοιπὴν ἀνέ-
 κουσαν περιποιήσιν. Ἐπειτα λέγει πρὸς τοὺς
 Πέρσας, νὰ ἀφήσωσι τὰς γυναῖκας, ἵνα λυ-
 οθῶσι πρῶτον. Διώξας οὖν τὰς γυναῖκας, ἐπέ-
 δυσεν ἑπτὰ νέους ἀγενεῖλους γυναικεῖα ἐνδύματα,
 ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἐγχειρίδια, καὶ ἐκόμισεν
 αὐτοὺς πρὸς τοὺς Πέρσας. Οὕτω τοίνυν ἐφό-
 νευσαν οἱ νέοι τοὺς Πέρσας, ἔπειτα ἤρσαν
 καὶ τοὺς δούλους καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν, καὶ

εὖς ἀμάξας. Ἄγνοῶν δὲ ὁ Μεγάβαζος τί ἐγίνοντο οἱ ἄνθρωποι, ἐπεμψε τὸν Βουβάρην, ἄλλον ἐπίσημον Πέρσην, νὰ ἐξετάσῃ. Ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος οἰκονομήσας τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν χρημάτων, ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Γυγαίαν γυναῖκα, καὶ οὕτω δὲν ἐφανερώθη ἡ ἐπιβουλή.

§. δ. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Μεγάβαζος ἔλαβε τοὺς ῥηθέντας αἰχμαλώτους Παίονας, καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν Ἀσίαν. Καὶ αὐτοὺς μὲν κατώκισεν εἰς τὴν Φρυγίαν, ἐκεῖνος δὲν ἦλθεν εἰς τὰς Σάρδεις πρὸς τὸν Δαρτίον, καὶ εἶπεν, ὅτι ὁ Ἰσριαῖος τειγίξει πόλιν εἰς τὴν Θράκην, καὶ δὲν εἶναι καλόν, νὰ εἶναι ἐκεῖ τοιοῦτος ἔμπειρος ἄνθρωπος, ὅπου εἶναι Ἕλληνας, πολλὰ μεταλλεῖα, χώρα διὰ ναυπηγίαν, καὶ ἄλλα πολλὰ. Συννοήσας οὖν ὁ Δαρτίος τὸ πρᾶγμα, ἔκραξεν ἐκεῖ τὸν Ἰσριαῖον, λέγων, ὅτι τὸν θέλει εἰς τὰ Σοῦσα σύμβουλον. Ἐπειτα ἀνέβη εἰς τὰ Σοῦσα, ἔχων καὶ τὸν Ἰσριαῖον. Ἀφῆκε δὲ Σατραπίην εἰς τὰς Σάρδεις τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀρταφίρην, καὶ τὸν Ὀτάνην στρατηγὸν τῶν παραθαλασσίων τόπων, ἵνα κυριεύσῃ καὶ τὰς ἐπιλοίπους Ἑλληνικὰς πόλεις καὶ νήσους, εἰς εὐ-

κράτιν τῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείας· ἐπειδὴ μέχρι τῶν συνόρων τῆς Μακεδονίας, τὰ παραθαλάσσια τῆς Θράκης ἦσαν ὑποταγμένα ἤδη.

§. ε'. Λαβὼν κρίνον τὴν στρατηγίαν ὁ Ὀτάνης, ἐκυρίευσε τὸ Βυζάντιον, τὴν Χαλκιδώνα, τὴν Ἰνταυδρον καὶ τὰ Λαμψώνων. Ἰππείτα δὲ ἔλαβεν καὶ τὸν σὸλον τῶν Λεσβίων βοήθου. καὶ ἐπολέμησε τὴν Λήμνον, εὖθις εὗρε μὲν μεγάλην ἀντίστασιν, ὅμως ἐκυρίευσε αὐτὴν μετὰ τὴν παλυκαιρίαν, ἀφ' οὗ ἐφρονεῦθησαν οἱ πλείστοι τῶν Λημνίων εἰς τὸν πόλεμον, καὶ κατέστησε τύραννον ἐκεῖ τὸν Λακάρητεν ἀδελφόν τοῦ ῥηθίντου Μαιανδρίου. Οὗτος δὲ ὁ τύραννος ἐξηντήροπυδισε τοὺς λοιποὺς Λημνίους προφασίζόμενος, ὅτι δὲν ἐβουλήθησαν τοὺς Πέρσας εἰς τὴν κατὰ τῶν Σκυθῶν ἐκστρατείαν, καὶ ὅτι ἔβλαπτον αὐτοὺς, ὅτε ἐπέστρεφον ἐκ τῆς Σκυθίας. Ἀπέθανον ὅμως μετ' ὀλίγου, καὶ ἀπέπευσαν ὀλίγου οἱ λοιποὶ Λημνιοὶ. Ὁ δὲ Ὀτάνης ἐκυρίευσε καὶ τὴν Ἰμβρου τότε. Οἱ ἐγκαταρτικοὶ τῶν νήσων τούτων ἀμφοτέρων ἦσαν Πελασγοί.

§. ς'. Κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν τινεὶ ἐπί-

σημοὶ τῶν Ναξίων, διωχθέντες ἐκ τῆς Νάξου ὑπὸ τοῦ δήμου, ἦλθον εἰς τὴν Μίλητον πρὸς τὸν τύραννον Ἀρισαγόραν ἐπίτροπον τοῦ Ἰεσιαίου, καὶ ἐζήτησαν βοήθειαν. Ὁ δὲ Ἀρισαγόρας, νομίζων, ὅτι ἂν βοηθήσῃ τούτους, γίνεται εὐκόλως τύραννος τῆς Νάξου, ἦλθεν εἰς τὰς Σάρδεις πρὸς τὸν Ἀρταφέρνην, καὶ ἐζήτησε βοήθειαν, λέγων, ὅτι ἂν κυριεύσῃ τὴν Νάξον πρῶτον, ἕξερου κυριεύσει εὐκόλως πάσας τὰς Κυκλάδας νήτους, καὶ αὐτὴν τὴν Εὐβοίαν, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον βεβαίως εὐκολύνετο ἡ ἄλωσις τῆς Ἑλλάδος. Ὁ δὲ Ἀρταφέρνης ἠρώτησε πρῶτον τὸν Δαρεῖον, ἔπειτα ἔπειψε διακροίας τριήρεις, καὶ στρατεύμα πολὺ Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων κατὰ τῆς Νάξου, καὶ στρατηγὸν τὸν ἐξαδελφὸν αὐτοῦ Μεγαδάτην. Λαθὼν τοίνυν ὁ Μεγαδάτης τὸν ρόλον, καὶ τὸν Ἀρισαγόραν, ἦλθεν ἐκ τῆς Μίλητου εἰς τὴν Χίον, εὐθα ἐκάθησε καὶ περιέμενε βόρειον ἄνεμον. Ἐλεγεν ὅμως, ὅτι ἀναβαίνει πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον, ἵνα μὴ μάθῃσι τοῦτο οἱ Ναξιοί. Ἐκεῖ δὲ περιερχόμενος, καὶ ἐπιθεωρῶν τὸν ρόλον, ἤυρε μίαν τριήρη τῶν Μυυδίων αὐτοῦ φύλακῆς. Ὄθεν ἐφυλάκισε τὸν τριήραρχον εἰς

φυλακῆν αὐσηράν. Ὁ δὲ Ἄριστογῶρας παρεκάλεσε, νὰ τὸν ἀφήσῃ, καὶ μὴ εἰσακουόμενος, τὸν ἀφήκεν αὐτίς. Ὅθεν ἀγανακτήσας ὁ Μεγαδάτης, εἶπε πρὸς αὐτοῦ. Τότε ὁ Ἄριστογῶρας εἶπεν· ὁ Ἄρταφέρνης σὲ ἐπέμψε, νὰ ὑπακούῃς εἰς ἐμέ, καὶ οὐχὶ νὰ μὲ προσάξῃς. Τοῦτο ὅμως ἐφάνη βαρὺ πρὸς τὸν Πέρσην. Ὅθεν ἐπέμψε τὴν νύκτα ἐν πλοίῳ εἰς τὴν Νάξον, καὶ ἐφανέρωσε τὸν σκοπὸν τῆς ἐκστρατείας. Αὕτη τοίνυν ἡ λογομαχία εἶσθε τῆς Νάξου ἐκ τῆς αἰχμηλώσεως. Ἐπειδὴ οἱ Νάξιοι ἦσαν ἀμέριμνοι, μηδ' ὅλως φανταζόμενοι τοιοῦτον ἐπιχειρήμα κατ' αὐτῶν.

§. ζ. Ταῦτα τοίνυν ἀκούσαντες οἱ Νάξιοι, ἐσυνήξαντες τὰ πράγματα αὐτῶν ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πέλιν, προητοιμάσθησαν καὶ κατὰ τὰ ὄλλα, καὶ περιέμενον τὴν πολιορκίαν. Ἦτον ὅμως εἰς ἀκμὴν ἡ Νάξος τότε, ἔχουσα ὀκτὼ χιλιάδας ὀπλίτας, καὶ πολλὰ πλοῖα. Ἐλθόντες οὖν οἱ Πέρσαι, εὗρον αὐτοὺς παρεσκευασμένους, καὶ ἰδοκίμασαν ματαίως τέσσαρας μῆνας, ὥστε κατεδαπάνησαν τὰ ἐφόδια αὐτῶν. Τέλος δὲ ἰδόντες τὸ ἀδύνατον, ἔκτισαν φρούριον, καὶ ἀφήκεν εἰς αὐτὸ τοὺς ἐξορίστους Νά-

ξίους, ἔπειτα ἀνεχώρησαν, κακῶς ἔχοντες. Τότε ὁ Ἀριστογέρων ἐφοβήθη, μήπως ὁ Ἀρταφέρνης ἐκβάλῃ αὐτὸν ἐκ τῆς τυραννίας· ἢ μήπως τὸν τιμωρήσῃ. Ἐπειδὴ δὲν ἐξετέλεσε τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ· ἔπειτα ἐπληρώσῃ τὰ ἐξόδια τῆς ἐκστρατείας, ἀφ' οὗ ἐξώδευσε καὶ ἄλλα πόλιν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ δὲ Μεγακλής δ' ἐβόλετο αὐτὸν, ὡς αἰτίου τῆς δυστυχίας. Ταῦτα τοίνυν πάντα διανοοῦμενος, καὶ ὑποπευόμενος, καὶ μὴ βλέπων ἄλλην ἐλπίδα σωτηρίας, ὠργάνισεν ἐπαιέσασιν τῶν Ἰώνων κατὰ Περσῶν. Τοιοῦτου τέλους ἔλαβεν ἡ πρώτη κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιχειρήσις τῶν Περσῶν, οἵτινες προεχώρησαν μέχρι τῶν συνόρων τῆς Μακεδονίας, ὑπέταξαν τὴν Θράκην, καὶ τὰς παρακειμένας νήσους, καὶ ἄλλας τινὰς πόλεις τοῦ Ἑλλησπόντου· ἐπλευσαν καὶ μέχρι τῆς Νάξου ὀδηγούμενοι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.